

Το πρόσωπο του καλλιτέχνη

Έλενα Τονικίδη

10ο Art4More _εικόνα και ψυχισμός

* το υλικό που παρουσιάζεται είναι από την έκθεση 40 εικαστικών στην **γκαλερί Μυρό**

και την εκδήλωση **Το πρόσωπο του καλλιτέχνη στο ντιβάνι** με αφορμή την έκθεση.

Παρουσιάζονται ενδεικτικά κάποια έργα από το σύνολο της έκθεσης_τίτλοι που δόθηκαν από τον πληθυσμό που επισκέφτηκε την έκθεση καθώς και η επιμέρους καταγραφή του πληθυσμού

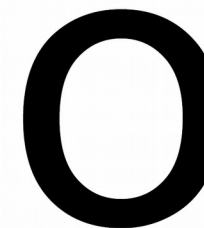
Αλεξάνδρα Καδινοπούλου, Ειρήνη Παπαγεωργίου,
Γιώργος Πολίτης, Γκίβι Μιχαηλίδης, Γεώργιος -
Παναγιώτης Καβούνης, Σταυρούλα Παπαδάκη,
Αμαλία Ζογλοπίτου, Αλέξανδρος Τσαμουσιάδης,
Έρη Αγρίου, Φωτεινή Χαμιδιελή, Χριστόφορος
Κατσαδιώτης, Μιχαήλ Τσακουντής, Μιχάλης
Κόκκινος, Χριστίνα Ζυγούρη, Κωνσταντίνα
Μαραγκού, Κυριακή Φωτιάδη, Νίκος Βαβάτσας,
Μαρία Παπαδήμου, Δήμος Κηπουρός,

Εύα Χαραλαμπίδου,
Παναγιώτης
Μπερεδήμας, Αιμιλία
Ξανθοπούλου,
Χρήστος Τσώτσος,
Ειρήνη Μωυσίδου,
Simis Gatenio, Καίτη
Λιαλιαμπίδου, Ειρήνη
Μήτση, Έλενα Τονικίδη,
SER, Σπυριδούλα
Ζάχου, Ξυλοβάτης,
Λάζαρος Πάντος,
Κική Κολυμπάρη,
Χριστίνα Μήγου,
Simoni Fontana, Ντίνος
Γιωτόπουλος, Δημήτρης
Μπουρουντζής,
Γιώργος Καλτσιδής,
Γιώργος Τουλκερίδης

η γκαλερί

παρουσιάζει

πρόσωπο του καλλιτέχνη

40

εικαστικοί καλλιτέχνες πειραματίζονται
με την απεικόνιση του εαυτού τους

Διάρκεια: 9 Φεβρουαρίου - 17 Μαρτίου 2012

Myro Gallery, Νικηφόρου Φωκά 8, περιοχή Λ. Πύργου, Κέντρο Θεσσαλονίκης

Ώρες / Μέρες Λειτουργίας: Τρι/Πεμ/Παρ. 11.00 - 14.00 & 17.00 - 21.00, Τετ/Σαβ. 11.00 - 16.00

Επικοινωνία: 2310-269187, myro.thessaloniki@gmail.com, www.myro.gr

Ο καλλιτέχνης ποιεί το ανείπωτο. Αυτό το ποιεί [με την έννοια της δημιουργίας] δεν έχει αποκλειστικότητα αυτή του ιδίου, βρίσκεται ταυτόχρονα σε διαφορετικές υπάρξεις, περνάει απ' την άλλη πλευρά του καθρέφτη του εαυτού και αφήνει να ξεχυθεί το πλεόνασμα ζωής που τον κατοικεί. Θα τολμούσαμε να πούμε ότι βρίσκεται σχεδόν σε μια “ψυχωσική κατάσταση “ αυτό που βιώνεται- ταυτίζεται με τον όρο αταξία και έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι πλήττεται η ικανότητα του δημιουργού, που έμαθε να αναγνωρίζει τις νοητικές καταστάσεις που προκαλούν μια πράξη.

Το να δημιουργεί κανείς μια εικόνα του εαυτού του, μπορεί να είναι ένας τρόπος να οπισθοδρομεί από μια εμπειρία και αν, προβληματίζεται με την όλη διαδικασία.

Ένας καλλιτέχνης μπορεί να

δημιουργήσει μια εικόνα του εαυτού, αναγνωρίζοντας τα συναισθήματα που εκφράζονται στην αυτοπροσωπογραφία του και απομακρύνοντας τον εαυτό του, από εκείνο το συναίσθημα. Με άλλα λόγια, ο καλλιτέχνης μπορεί να αναγνωρίσει το συναίσθημα στην τέχνη αλλά όχι και το γεγονός ότι αυτή αντιπροσωπεύει όλα αυτά που αυτός ή αυτή είναι. 1.

Σε αυτή την διεργασία - υπάρχουν λοιπόν και “ψυχωσικά” και μη-ψυχωσικά στοιχεία και πρέπει να αναλογίζεται κάθε φορά ποιο κομμάτι επικοινωνεί μαζί του. Το ψυχωσικό είναι ανυπόμονο και δεν αντέχει τη δυσκολία, έτσι επιτίθεται στο μη-ψυχωσικό κομμάτι. Επίσης, μεταμφιέζεται σε κανονικό.[Bion].**Αυτό μπορεί να τον οδηγήσει σε μια Μια λατρεία για τα σώμα, τις ζωές των ανθρώπων, κατά συνέπεια την ζωή του “έργου” μια κοινοκτημοσύνη του “σώματος-καλλιτέχνης” και του “αγαθών-έργο”**

Στην συγκεκριμένη έκθεση, ζητήθηκε από το κοινό που προσήλθε,

να βάλει τίτλους στις προσωπογραφίες και να μας αναφέρει αβίαστα ότι θέλει σε σχέση με το ερώτημα: τι βλέπει;

Το παρών υλικό δεν αποτελεί ερμηνεία των έργων, αλλά, καταγραφή της προβολικής διαδικασίας του θεατή.

Όλες οι καταγραφές παρουσιάστηκαν στην ανοιχτή συζήτηση : ”Το πρόσωπο του καλλιτέχνη.. στο ντιβάνι”

Εδώ παρουσιάζονται ενδεικτικά 9 έργα από τα 40 που εκτέθηκαν στην εν λόγω έκθεση

η γκαλερί
ΜΥΡΤΟΣ
σας προσκαλεί
στην εκδήλωση

Αλεξάνδρα Καδινισούλου, Ειρήνη Παπαγεωργίου,
Γιώργος Πολίτης, Γκιβι Μιχαηλίδης, Γεώργιος -
Παναγιώτης Καβούνης, Σταυρούλα Παπαδάκη,
Αμαλία Ζηγγολοπούλου, Αλέξανδρος Τσαμουσιάνης,
Έρη Ανδρίου, Φωτεινή Χαμδιελή, Χριστόφορος
Κατσαδωγής, Μιχαήλ Τσοκουντής, Μιχάλης
Μαραγκού, Χριστίνα Ζυγούρη, Κωνσταντίνα
Μαρία Παπαδήμου, Δήμος Κηπουρός,
Εύα Χαραλαμπίδου,
Παναγιώτης
Μπερεδέμης, Αιμιλία
Ξανθοπούλου,
Χρήστος Τσιώτσος,
Ειρήνη Μωυσιδου,
Simis Gatenio,
Καίτη Λιαλιμπιδου,
Ειρήνη Μίση,
Έλενα Τονκιάδη, SER,
Σπυριδούλα Ζάχου,
Ευλοβάτης, Λάζαρος
Πάντος,
Κική Καλυμπάρη,
Χριστίνα Μήχου,
Simoni Fontana,
Ντίνος Γκατόπουλος,
Δημήτρης
Μπουρουντζής,
Γιώργος Κατσιδής,
Γιώργος Τουλκεριδής

Ο
πρόσωπο του καλλιτέχνη
...στο ντιβάνι
μια βραδυά αφιερωμένη στην σχέση ψυχολογίας
& τέχνης, με αφορμή την ομώνυμη έκθεση
αυτοπροσωπογραφίας 40 καλλιτεχνών που
φιλοξενεί

**Πέμπτη 15 Μαρτίου στις 20.00 στη γκαλερί Μυρτώ
Νικηφόρου Φωκά 8, περιοχή Λευκού Πύργου**

1) Τίτλοι: **Γυναίκα χωρίς βλέμμα | Γυναίκα χωρίς πρόσωπο | Το χαμόγελο της Τζοκόντα | Αινιγματική μορφή**

Η παραπάνω προσωπογραφία αποτελείται από κάθετες και οριζόντιες γραμμές που δίνουν την αίσθηση της δομής ή της ανάγκης για δομή και ενδεχομένως μια υποψία καταναγκασμού, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αβάσιμη, στο σημείο που το χρώμα μοιάζει με μουντζούρα πάνω στο χέρι του καλλιτέχνη. **Το περιβάλλον στο οποίο τοποθετείται το πρόσωπο που απεικονίζεται, δίνει την αίσθηση του ρευστού και της αφαίρεσης. Συμβολικά θα λέγαμε ότι τόσο το περιβάλλον όσο και η προσωπογραφία, αποτελούν έναν φανταστικό χώρο ο οποίος ξεκινάει από τη σχέση του αμοιβαίου εγκλεισμού των σωμάτων/ μορφών (της γυναίκας και του ρευστού περιβάλλοντος), μέσω μιας διπλής διαδικασίας αισθητηριακής και φανταστικής προβολής.** Θα μπορούσαμε να συνδέσουμε την απουσία ματιών- βλέμματος με το ρευστό περιβάλλον, κομμάτι του οποίου είναι και η προσωπογραφία. Η απουσία ματιών θα μπορούσε τρόπον τινά, να συμβάλει στην αφαιρετική και ρευστή απεικόνιση του περιβάλλοντος. Το μάτι είναι αρχετυπικό σύμβολο που επιδέχεται πολλές ερμηνείες. Θεωρείται επίσης σύμβολο της συνείδησης που εδράζεται στο ασυνείδητο. **Τα μάτια και το βλέμμα σχετίζονται με το όριο της άμυνας ενός ανθρώπου στον περιβάλλοντα χώρο αλλά και με την επικοινωνία. Η έλλειψη ματιών και κατά συνέπεια του βλέμματος εγείρει ερωτήματα σχετικά με την επικοινωνία και τα όρια της άμυνας του καλλιτέχνη. Τέλος η έκφραση του στόματος δεν δηλώνει κάτι ξεκάθαρο.** Το χέρι που προτείνεται στην εικόνα είναι το αριστερό. Ίσως η καλλιτέχνης είναι αριστερόχειρας. Σε αυτό το έργο, το στόμα είναι αυτό που κερδίζει το βλέμμα και τραβάει την προσοχή από την έλλειψη ματιών.

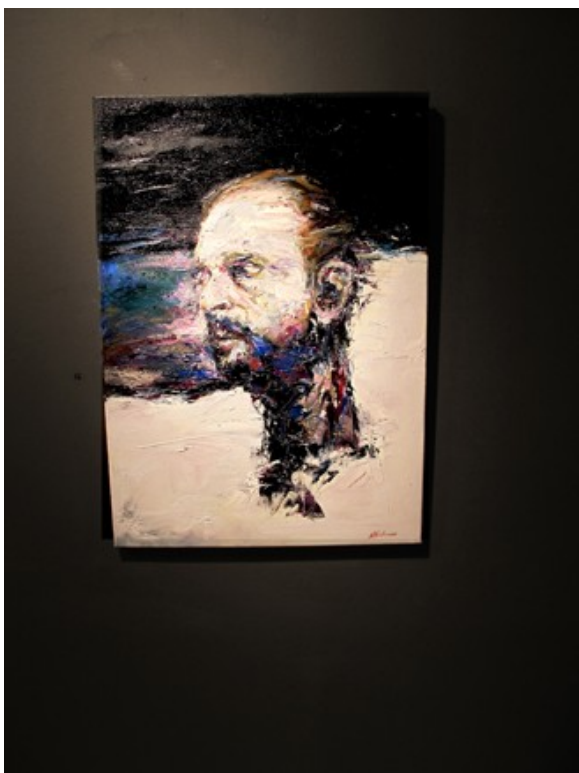
2) Τίτλοι: **Ο Πούκ | Από το παρελθόν στο παρόν | Φωτιά | Prospective | Εγώ και οι Άλλοι**

Το παρόν έργο παραπέμπει σε πρωτόγονη εικόνα, θα μπορούσαμε να πούμε στην παλαιολιθική εποχή και ίσως αυτό να συνδέεται με κάτι πρωτόγονο, όπως η ανάγκη έκφρασης κάποιου ενστικτώδους συναισθήματος. Η προσωπογραφία ενέχει στοιχεία παιδικότητας σε μια ενήλικη μορφή. Το βάρος της εικόνας μεταφέρεται στην δεξιά πλευρά του πίνακα ενώ η αριστερή πλευρά του πίνακα, μοιάζει να είναι τραχιά και πετρώδης δίνοντας μια αίσθηση αγώνα. Αυτό που κερδίζει τον θεατή είναι το βλέμμα. Ένα βλέμμα έντονο, διεισδυτικό, που κοιτάζει προς το μέλλον. Το χρώμα της μορφής που απεικονίζεται, θα μπορούσε να σημαίνει πολλά πράγματα. Μερικά από αυτά είναι ότι, καταρχήν, το κόκκινο είναι ένα αρσενικό χρώμα το οποίο δηλώνει ενέργεια, ζωτικότητα, δράση και αυθορμητισμό. Η ζωγραφική με κόκκινο χρώμα απεικονίζει την ανανέωση της ζωής. Τα τρία κυρίαρχα χρώματα του πίνακα είναι το κόκκινο, το λευκό καθώς και το μαύρο. Τα χρώματα αυτά αντιπροσωπεύουν τα τρία στάδια της μύησης. Οι θεοί επίσης συχνά ζωγραφίζονται κόκκινοι για να δηλώσουν την υπερφυσική, την ηλιακή δύναμη και την ιερότητα.

3) Τίτλοι: **Βασιλιάς Λήρ | Σκεπτόμενος Βασιλιάς | Εγώ ο βασιλιάς | Βασιλιάς Αβασίλευτος | Ο θλιμμένος βασιλιάς**

Πρόκειται για κολάζ και πιο συγκεκριμένα για ένα τρισδιάστατο τετράγωνο. Στον πίνακα παρατηρείται μια παρουσία και ταυτόχρονα μια απουσία. Η παρουσία αναδύεται μέσω της μορφής στην αριστερή πλευρά του πίνακα ενώ η απουσία είναι έκδηλη στο λευκό κεφάλι με το στέμμα. Το πρόσωπο του συγκεκριμένου καλλιτέχνη αντανακλά έναν βασιλιά με στέμμα. Το στέμμα είναι άσπρο σε σχέση με το μαύρο φόντο, οπότε μάλλον πρόκειται για αντανάκλαση. **Το στέμμα είναι ένα σύμβολο που δηλώνει κυριαρχία, μεγαλείο, ανταμοιβή καθώς και πληρότητα. Πρόκειται για ένα γνώρισμα υπερφυσικών ατόμων ενώ οι μύτες του στέμματος συμβολίζουν τις ακτίνες του ήλιου. Το συγκεκριμένο στέμμα μοιάζει με έμβλημα μιας οικογενειακής αρχής, που περνάει και στηρίζεται πάνω στη μορφή του θλιμμένου βασιλιά.** Ψυχαναλυτικά το στέμμα παραπέμπει σε ιδέες μεγαλείου και σε προσωπικότητα με ναρκισσιστικά και δραματικά στοιχεία χαρακτήρα. Ο βασιλιάς καταλαμβάνει μικρό χώρο στην επιφάνεια του πίνακα και είναι τοποθετημένος με το ένα πόδι, σχεδόν έξω από αυτόν. Η στάση του σώματος και ο προβληματισμός που αναδύει το υποκείμενο ως μορφή και ως πρόσωπο, υποδηλώνει έναν εγκλωβισμό μέσα σε ένα ναρκισσισμό. **Ο πίνακας δίνει την αίσθηση ότι η συγκεκριμένη ισορροπία παραείναι εύθραυστη για να διατηρηθεί.**

4) Τίτλοι: **Βαθμιαία αποσύνθεση | Χρωματική αποσύνθεση | Το κεφάλι που φουτρώνει | Συνάντηση | Το βλέμμα του Βαν Γκογκ**

Ο πίνακας ακροβατεί ανάμεσα στο αποτρόπαιο και στο συγκινητικό. Ένα κεφάλι πάνω σε ένα μακρύ λαιμό που αιμορραγεί χρώμα, με ένα θαμμένο σώμα και βυθισμένο στο χιόνι, που παραπέμπει σε θάνατο, απουσία, ακινησία και εγκλωβισμό. Το φόντο είναι χωρισμένο σε τρία μέρη. Με τον τρόπο που αναπαρίσταται, παραπέμπει σε μαύρο ουρανό, άσπρη γη και από την αριστερή πλευρά υπάρχει κάτι το υδάτινο. Το βλέμμα είναι στραμμένο προς τα αριστερά και η ματιά προς το μπλε κομμάτι του πίνακα –που θυμίζει τη θάλασσα και από εδώ ίσως να προκύπτει ένας συνειρμός για το ασυνείδητο- μοιάζει με σκέψη για το παρελθόν. Στο σημείο του λαιμού παρατηρείται μια βαθμιαία αποσύνθεση. **Οι ακρωτηριασμοί του δέρματος- ενίοτε πραγματικοί, αλλά τις περισσότερες φορές φανταστικοί- είναι απεγνωσμένες προσπάθειες διατήρησης των ορίων του σώματος και του Εγώ, μια αποκατάσταση του αισθήματος ότι είναι κανείς άθικτος και συνεκτικός.** Οι φαντασιώσεις ακρωτηριασμού του δέρματος εκφράζονται ελεύθερα στη δυτική ζωγραφική μετά τον 20 αιώνα, υπό το πρόσχημα της τέχνης της ανατομίας. Οι ζωγράφοι με αυτό τον τρόπο, πριν από τους ερευνητές, συνέλαβαν και παρουσίασαν τον ιδιαίτερο δεσμό μεταξύ διεστραμμένου μαζοχισμού και δέρματος.

5) Τίτλοι: **Αντανακλάσεις | Animus Anima | Διχασμός | Τα πρόσωπα του καλλιτέχνη | Διασπάσεις και διαθλάσεις**

Το σώμα που απεικονίζεται στον πίνακα μοιάζει να είναι γένους θηλυκού καθώς και σώμα μιας μεγάλης γυναίκας που μπορεί και να έχει θηλάσει. Το κεφάλι που του αντιστοιχεί όμως, φαίνεται να είναι αντρικό με μια αυστηρότητα που παραπέμπει σε πατρική φιγούρα. Υπάρχει εδώ ένας διχασμός όσον αφορά τους ρόλους του αρσενικού και του θηλυκού στοιχείου. Ο πίνακας παρότι είναι σκοτεινός αναδίδει το στοιχείο του ερωτισμού και ενδεχομένως η πολλαπλότητα των διαφόρων και διαφορετικών προσώπων του πίνακα, να υπονοεί και μια ενασχόληση-προβληματισμό με το θέμα του φύλου και της σεξουαλικότητας που είναι και το κατεξοχήν στοιχείο του πίνακα. **Η σεξουαλικότητα αυτή μοιάζει να είναι στοιχειωμένη. Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι ο τίτλος της έκθεσης είναι «το πρόσωπο του καλλιτέχνη» και ο συγκεκριμένος πίνακας περιλαμβάνει περισσότερα από ένα πρόσωπα.** Τα πολλά πρόσωπα θα μπορούσαν να είναι μια αναφορά στις διάφορες πτυχές της προσωπικότητας του καλλιτέχνη ή των προσώπων του οικογενειακού του περιβάλλοντος. Κάτι που ισχύει γενικά στο συμβολισμό είναι ότι η ιδιότητα του πολλαπλού αποτελεί ενδεικτικό στοιχείο κατωτερότητας. Τα πολλά μάτια ή τα πολλά πρόσωπα παραπέμπουν στην ψυχική διάλυση και την αλλοίωση. Τα πρόσωπα του πίνακα δείχνουν να έχουν μπροστά τους ένα πέπλο, αυτό θα μπορούσε να υποδηλώνει πως η κάτι κρύβεται ή ότι κάτι δεν είναι ξεκάθαρο. Το μπλε σαν χρώμα φέρει την τάση για έρευνα της απόλυτης αλήθειας, το κόκκινο φέρει τη γέννηση, το συναίσθημα, το πάθος, το τραύμα της ζωής.

6) Τίτλοι: **Η κυρία με το μονόκλ | Maggie | Η κυρία των τετραγώνων | Το πλαίσιο του πλαισίου ω πλαίσιο | Status quo**

Το κύριο χαρακτηριστικό του πορτραίτου είναι η αναφορά στο κοινωνικό status καθώς και στην ηλικία του απεικονιζόμενου προσώπου. Τα χαρακτηριστικά της μορφής δεν είναι ξεκάθαρα. Τα χρώματα διεισδύουν το ένα μέσα στο άλλο και η αίσθηση που αφήνει η φιγούρα που αναδύεται μέσα από τον πίνακα, είναι ότι το πρόσωπο έχει υποστεί μια αλλοίωση και ίσως αυτό να συνδέεται με μια αλλοιωμένη αίσθηση ταυτότητας. **Η καλλιτέχνης μοιάζει με γυναίκα της ώριμης ηλικίας και της «παλιάς σχολής».** **Η ύπαρξη του μονόκλ ενισχύει αυτή την εντύπωση.** Το καπέλο που φοράει θα μπορούσε να είναι δείγμα καταπίεσης, βάρους ή ακόμα και ένα συμβολικό είδος προστασίας της εσωτερικής ζωής του κεφαλιού. Το κόκκινο- πορφυρό που υπάρχει στον πίνακα είναι χρώμα που συμβολίζει την εξουσία ή κάποιο αξίωμα στο παρελθόν, αφού είναι τοποθετημένο στην αριστερή πλευρά του πίνακα. Στο κέντρο καθώς και στη δεξιά πλευρά του πίνακα, αρχίζει το χρώμα να χάνει τη φωτεινότητά του και παίρνει την απόχρωση του μελιτζανί. Το κίτρινο πλαίσιο με τη μαύρη πινελιά δίνει την εντύπωση μιας λαμπρότητας που έχασε την αίγλη της. Από τη μια πλευρά λοιπόν είναι η ηλικία της γυναίκας που απεικονίζεται στον πίνακα και από την άλλη πλευρά είναι ο τρόπος με τον οποίο μας παρουσιάζεται ο πίνακας. **Το έργο αποτελεί πίνακα μέσα στον πίνακα και είναι οριοθετημένο μέσα σε τρεις κορνίζες/πλαίσια.** **Υπάρχει δηλαδή έντονο το στοιχείο του ελέγχου.** Τέλος παρατηρείται ένα κόκκινο σημιάδι πάνω στο λαμπό.

7) Τίτλοι: **Concentration | Η σιωπή της σκέψης | Το κορίτσι με τα μαύρα | Το κορίτσι με τα μαύρα και η λευκή σκιά της | Δυο μορφές κουρασμένες**

Ο πίνακας χωρίζεται χρωματικά στο κέντρο και απεικονίζει δυο μορφές ενός προσώπου. Η καλλιτέχνης θα μπορούσε να λέει: «Πέρα από το πρόσωπο που είμαι, σας δίνω και κάτι παραπάνω». Και οι δυο μορφές κοιτούν με κατεύθυνση το παρελθόν. Υπάρχει όμως μια διαχωριστική νοητή γραμμή του πριν και του τώρα. Στο τώρα υπάρχει αναπόληση και σκέψη, κάτι που μπορεί να υποθέσει κανείς από το βλέμμα και τη στάση των χεριών. Η πρώτη μορφή που βρίσκεται πιο κοντά στο θεατή, αναδίδει μια θλίψη και μια μορφή αναστοχασμού που φέρει λύπη παραλλήλως η άλλη μορφή αντανακλά μια άυλη απόγνωση και το μωβ χρώμα της, παραπέμπει σε πένθος ή θλίψη. Η κεντρική μορφή του πίνακα κρατά με το ένα χέρι το στόμα ενώ η αντανάκλαση της μορφής της, κρατά το κεφάλι και αναλογίζεται. Οι μορφές δείχνουν κουρασμένες. Η κύρια σκέψη είναι η εικόνα εαυτού στο τώρα, η διαδρομή και η ολοκλήρωση μιας γυναίκας. **Ο πίνακας έχει κάτι το οικείο, το γνώριμο. Όλοι λίγο πολύ έχουμε σταθεί σε αυτή τη σιωπηλή θέση περισυλλογής.**

8) Τίτλοι: **Καταζητείται |Wanted | Ο επιθυμητός | Εγώ θέλω**

Πρόκειται για έναν πίνακα επιμελώς ατημέλητο όπου εδώ ο καλλιτέχνης απαντά με τρόπο αφαιρετικό στο θέμα, αρνούμενος να δώσει ένα συμπαγές πρόσωπο. Το έργο προβάλλει μια πολιτική περσόνα που καταθέτει στοιχεία της street art εισάγοντας έτσι μια πολιτική πρόεκταση και ενδεχομένως μια αντίδραση και μια ανάγκη για διαφοροποίηση. Η λέξη wanted παρουσιάζει αμφισημία ως προς τη μετάφρασή της. Σημαίνει: «επιθυμητός», «καταζητούμενος» αλλά και «χρειάζομαι», παράγωγα που αποτελούν εκφάνσεις μιας λέξης που κάνει σαφή την έννοια του «θέλω». Το λογότυπο «wanted» θα μπορούσε να αποτελεί ή να αντικαταστήσει την υπογραφή του καλλιτέχνη. **Παρατηρείται ως εκ παραλλήλου μια αμφισημία σε ότι αφορά την επιθυμία του καλλιτέχνη. Το ότι είναι επιθυμητός αποτελεί ένα ισχυρό κομμάτι της συνολικής εικόνας του έργου. Φαίνεται να μην απαντά στο θέμα εκτός και αν αυτό που παρουσιάζει στον καμβά, αποτελεί για τον ίδιο κάτι αντιπροσωπευτικό. Υπάρχουν στοιχεία δραματικής προσωπικότητας στον πίνακα. Ο καλλιτέχνης είναι σαν να λέει: «Κοιτάξτε με, ψάξτε με, αναλύστε με. Όλα είναι επιφάνεια, τίποτα εν τω βάθει».**

9) Τίτλοι: **Προτομή νεκρού σε καρέκλα** | Το παιχνίδι | **To Be or not to Be?** | Ντ' Αρτανιάν | **Διφορούμενες θέσεις**

Πρόκειται για έναν πίνακα αρκετά στυλιζαρισμένο που απεικονίζει κάτι ανάμεσα σε κουζίνα (το πλακάκι), εργαστήριο γλυπτικής(ο πάγκος) και νεκροτομείο(η συνολική εικόνα, το σιφόνι στον πάγκο και η ακινησία της μορφής). **Σαν εικόνα φαίνεται άκαμπτη και ακινητοποιημένη.** Υπάρχει μια επιτηδευμένη σουρεαλιστική γραφή που ενισχύει την αίσθηση του παγωμένου ή ακόμα και του νεκρού στον πίνακα. **Από τον πίνακα απουσιάζει η ζωή και η κίνηση. Το βλέμμα του καλλιτέχνη παρουσιάζει αμφισημία. Βρίσκεται στο κέντρο και σε περίοπτη θέση, όπου αφενός δείχνει σαν να κοιτάζει με μια υπεροψία την οποία έχει ή θα ήθελε να έχει ή θα όφειλε να έχει λόγω του επαγγέλματος που επέλεξε και αφετέρου μοιάζει σαν να δυσανασχετεί. Θα μπορούσε ενδεχομένως να προβληματίζεται για το αν θέλει τον τίτλο του καλλιτέχνη ή τελικώς αυτό είναι κάτι για το οποίο αμφιβάλλει και το κουβαλάει.** Στον πίνακα παρατηρούνται κάποιες αντιθέσεις, όπως είναι η νύχτα και η μέρα που φανερώνονται από τον τοίχο που πέφτει και από το ασπρόμαυρο πλακάκι. Αυτό κατά συνέπεια θα μπορούσε να συσχετίζεται με αντικρουόμενα συναισθήματα. Η μορφή του αγάλματος- προτομής καταλαμβάνει μια διφορούμενη θέση επίσης, αφού είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς, εάν ζωντανεύει το μάρμαρο ή πετρώνει το πρόσωπο. Η έννοια του αγάλματος- προτομής θα μπορούσε να υποδηλώνει και μια ανάγκη για διάκριση και καταξίωση. Υπάρχει επίσης ένα πορτραίτο, μια φιγούρα στον τοίχο και μια κολώνα. Η κολώνα ίσως υποδηλώνει ότι το πρόσωπο αυτό, στηρίζεται κάπου ή στηρίζονταν κάπου.

Αλέξανδρα Καθινοπούλου, Ειρήνη Παπαγεωργίου,
Γιώργος Παλιός, Γαβή Μυροπούλου, Γεώργιος -
Παναγιώτης Καβουγιώσης, Σπυρούλα Παπαδοπούλη,
Αικατερίνη Ζαχαροπούλου, Αλέξανδρος Τσαμουράνης,
Έφη Αργίου, Φαεινή Χαριβαλά, Χρυσόφορος
Καποδιστριας, Μυράλλα Τσιουκωνίτης, Μαρίλια
Κόκονας, Χριστίνα Ζαχαροπούλη, Κωνσταντίνος
Μπαρτζώκος, Κωνσταντίνος Φαντάσης, Νίκος Βαβιτσίτης,
Μαρία Παπαδόπουλο, Δήμος Καραμούζης,
Εύα Χαρακλαμίδου,

Παναγιώτης
Μπερεθλίδης, Αικατερίνη
Σταθοπούλου,
Χρήστος Τσιουρπός,
Ειρήνη Μυροπούλου,
Σίμης Γαλιτσιώ, Καίτη
Αλεξοπούλου, Ειρήνη
Μήτσιου, Έλενα Τονικίδη,
ΣΕΚ, Σταματίνα
Ζάκου, Ευαγγελία
Αλιβάνη, Πάριος
Κική Κολυμπίρη,
Χρυσή Νέστου,
Σίμωσι Κοτσάρα, Νίκος
Γαυτσόπουλος, Δημήτρης
Μπούρουντζης,
Γιώργος Κωνσταντίνος,
Γιώργος Τουκκερίδης

η γκαλερί

παρουσιάζει

πρόσωπο του καλλιτέχνη

40

εικαστικό καλλιτέχνης πειραματίζονται
με την απεικόνισή του εαυτού τους

Διάρκεια: 9 Φεβρουάριου - 17 Μαρτίου 2012
Myro Gallery, Νικηφόρου Φωκά 8, περιοχή Λ. Πύργου, Κέντρο Θεσσαλονίκης
Ώρες / Μέρη Αποστολής: Τρι/Πεμ/Παρ 11.00 - 14.00 & 17.00 - 21.00, Τετ/Σαβ: 11.00 - 16.00
Επικοινωνία: 2310-269187, myro.theσσαλονiki@gmail.com, www.myro.gr

Αλέξανδρα Καθινοπούλου, Ειρήνη Παπαγεωργίου,
Γιώργος Παλιός, Γαβή Μυροπούλου, Γεώργιος -
Παναγιώτης Καβουγιώσης, Σπυρούλα Παπαδοπούλη,
Αικατερίνη Ζαχαροπούλου, Αλέξανδρος Τσαμουράνης,
Έφη Αργίου, Φαεινή Χαριβαλά, Χρυσόφορος
Καποδιστριας, Μυράλλα Τσιουκωνίτης, Μαρίλια
Κόκονας, Χριστίνα Ζαχαροπούλη, Κωνσταντίνος
Μπαρτζώκος, Κωνσταντίνος Φαντάσης, Νίκος Βαβιτσίτης,
Μαρία Παπαδόπουλο, Δήμος Καραμούζης,
Εύα Χαρακλαμίδου,
Παναγιώτης
Μπερεθλίδης, Αικατερίνη
Σταθοπούλου,
Χρήστος Τσιουρπός,
Ειρήνη Μυροπούλου,
Σίμης Γαλιτσιώ,
Καίτη Αλεξοπούλου,
Ειρήνη Μήτσιου,
Έλενα Τονικίδη, ΣΕΚ,
Σταματίνα
Ζάκου, Ευαγγελία
Αλιβάνη, Πάριος
Κική Κολυμπίρη,
Χρυσή Νέστου,
Σίμωσι Κοτσάρα,
Νίκος Γαυτσόπουλος,
Δημήτρης
Μπούρουντζης,
Γιώργος Κωνσταντίνος,
Γιώργος Τουκκερίδης

η γκαλερί

ΜΥ
ΡΟ

σας προσκαλεί
στην εκδήλωσή

πρόσωπο του καλλιτέχνη
...στο ντιβάνι

μια βραδιά αφιερωμένη στην σχέση ψυχολογίας
& τέχνης, με αφορμή την ομώνυμη έκθεση
αυτοπροσωπογραφίας 40 καλλιτεχνών που
φιλοξενεί

Πέμπτη 15 Μαρτίου στις 20.00 στη γκαλερί Myro
Νικηφόρου Φωκά 8, περιοχή Λευκού Πύργου

η τέχνη υπακούει στους δημιουργούς _

το έργο ολοκληρώνεται στο θεατή _

Ευχαριστίες στους συνεργάτες

γκαλερί Myro

Πάρη Καπράλο, Art Section Director, Curator, Myro Antiques House

και σε όλους τους καλλιτέχνες που συμμετείχαν στην έκθεση

Το υλικό αποτελεί μέρος συγγραφής της διδακτορικής διατριβής που εκπονώ από τον Δεκέμβριο του 2016.

Έλενα Τονικίδη